

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/27/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211224164
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211224164.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: M. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., I. ul. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova č. 9, IČO: 42 260 086, zastúpený Advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 582,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 01. augusta 2012 č.k. 8C/82/2012-83, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom konania na strane odporkyne **z r u š u j e a v e c m u** vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 OSP pre späťvzatie návrhu a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 582,80 eura s príslušenstvom. Navrhovateľ dňa 03.7.2012 súdu oznámil, že berie návrh v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP dôvodiac tým, že trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, keďže vedľajší účastník vo veci nevystupoval ako splnomocnený zástupca odporkyne a o jeho vstupe do konania odporkyňa nemala doposiaľ žiadnu vedomosť. Oznámenie o vstupe do tohto konania bolo štylizované veľmi všeobecne, keďže vedľajší účastník v čase doručenia oznámenia o jeho vstupe do konania, nemal žiadnu vedomosť o predmete konania. Uvedené oznámenie bolo zaslané do desiatok konaní vedených na Okresnom súde Komárno. Vzhľadom na dôvod založenia Spotrebiteľského združenia OSA súd konštatoval, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania (čl. IV Stanov), a preto udelenie plnomocenstva na zastupovanie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom považoval za nedôvodné a zbytočné navyšovanie trov konania. Záverom dodal, že trovy konania neboli vedľajším účastníkom ani špecifikované, pričom len uviedol úkony.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že súd prvého stupňa mal v tomto prípade o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť, zavinil že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporkyne. Poukázal na to, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom

konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Zastal názor, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného ust. § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahrňujúceho, okrem iného aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi, na strane odporcu, ktorý mal v konaní úspech, poukázal na iné rozhodnutia odvolacích súdov SR. Na základe uvedeného žiadal uznesenie zmeniť v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, resp. zrušiť uznesenie súdu v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade, že odvolací súd sa stotožní s právnym názorom súdu prvého stupňa, žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm.) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ nevzhladol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastal názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti. Svoj záver oprel aj o rozhodnutia odvolacích súdov SR. Podľa názoru navrhovateľa konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Pokiaľ išlo o návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudicálnej otázky tento považoval za nedôvodný.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) a ods. 2 OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k odporkyni, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostala iba časť týkajúca sa nepriznania trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 22.12.2011 voči odporkyni domáhal zaplata sumy 582,80 eura spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie na deň 01.08.2012. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.06.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporkyne a požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s jeho prílohami. Zároveň vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a vo veci samej navrhol rozhodnúť tak, že súd návrh zamietne a navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby. Uznesením č.k. 8C/82/2012-72 zo dňa 12.06.2012 súd prvého stupňa pripustil ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava,

Fedinova 9, IČO: 42 260 086, ktoré rozhodnutie bolo dňa 15.06.2012 doručené navrhovateľovi a dňa 18.06.2012 vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Písomným podaním zo dňa 28.06.2012 navrhovateľ (č.l. 76 spisu) vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi s tým, že o trovách konania rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods. 4 ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenie odsekov 1 a 2 platia primerane.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne.

V posudzovanej veci navrhovateľ vzal po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vznikli trovy titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť, s tým, že v prípade náhrady trov zastaveného konania účastník konania má síce právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Preto neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, ako ani navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, keďže práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v danej veci vedľajší účastník riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nemožno považovať za dôvod, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude v zmysle ust. § 151 ods. 4 OSP vyzvať právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyni na vyčíslenie trov konania a následne po ich vyčíslení zvážiť, ktoré trovy treba považovať za účelne vynaložené, a tieto podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP priznať, pretože navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.